

BORSSZEM JANKÓ

A Kovács és az ördög.

„ . . . . az ördög pedig addig incselkedett a Kovácscsal, míg ez, megsokalván a boszantást, ékesszólásának harapfogójával az orrát becsípte és a stylusáva! akkorát csavarított rajta, hogy mételyes vére legott kiszökellt . . . . “

(Ifj. Fáy meséibül.)

OTTO, HARRY ÉS VILMOS.

— Húmoros ballada komoly bezárással. —

1.
SZÉP a csillag, de mi haszna,
 Ha felhő alatt ragyog?
 Szépen ír Rómából Arnim,
 De mi haszna, ha titok? —
 Így szól Bismarck bölcsmagában,
 S aztán ilyent mivele:
 A császárhoz fölment, mondván,
 Im Rómából titkos okmány —
 Ki vele!

2.
 De haragszik Arnim, s haza
 Viszi vonat, esteli.
 Műveit a kiadástól
 (Félénk szerző) resteli.
 S esedez a császár előtt,
 Hogy titok a levele.
 Ilyeneket nem kitárni,
 De fiókba kell bezárni...
 Be vele!

3.
 S úgy lett. De a mindenható
 Bismarck most boszút kiált,
 Hogy a káplár őrmesterrel
 A hadnagynál szembeszállt.
 Most ő áll a császár elé,
 Lemond, itt az ive, ne!
 Ő vagy Arnim, szól hűhóval.
 Vagy világos, tiszta szóval:
 „Ki vele!”

4.
 Ki is teszük Arnim urat,
 A ki gróf és nagykövet,
 Sőt mint sejték, egykoron még
 II. Bismarck lehet.
 Miért Arnim ő magában
 Szörnyű boszút nevele.
 Kinn a szűröm? Le nem gyűröm;
 Bismarck kezét meg nem tűröm,
 Le vele!

5.
 Vagyon nálam pár levélke,
 Irva nagyon entre nous,
 Ha a császár elolvasta,
 Lesz a képe savanyu.
 Szép humor van e levélben,
 Ki olvasta, döl bele;
 Tárgyal holmi „öreg Vilmost,”
 E levél halálos nyíl most. . . .
 Föl vele!

6.
 De a ki nervózus ember,
 Érzi, mint forog a szél;
 Tudja, mit cseveg a forrás,
 Erti, mit sug a levél.
 Bismarck nervusát izgatja,
 Másnál lévő levele.
 Kéri tőle, az goromba,
 Mars hát vele áristomba,
 Be vele!

7.
 Így történt a nagy történet,
 Bámul rajt' a nagy haza,
 S kérdi, ki lesz az erősebb,
 Nem: Kinek van igaza?
 Nem csak bíróa a kérdés,
 Orvosoké a fele:
 Nem-igaza e dolgában,
 Annak lesz, a ki korábban
 Hal bele!

B. J.

Két tavirot.

Hendaye, oct. 8. Don Carlos él.

Cöln, oct. 8. Baudry meghalt.

(Nincs megfordítva? Várva várjuk a helyreigazítást.)

Egy magyar érsek hagyatékából.

1700 tubákos pikszis.

300 kárperecz.

200 gyűrű,

100 arany kereszt.

50 fülbevaló.

1 szegény pénzügyér.

Segély-e vagy hitel?

Minus Vincze hogyan mozditja előre az apró pénzüzetek ügyét.

RÉSZVÉTFELIRAT.

— Don Carlos, oklev. mézszáros urnak, a karaibi emberhús-kivonat szabadalmazott készítőjének Santanderben. —

Tisztelt mézszárosszemes úr!

Eddig az emberiség állatok husával élt, de ön el-
törülve e régi előítéletet, az ember taglózásának
felvirágoztatása, valamint a karaibi emberhús-kivonat
feltalálása által legalább saját és tábornokainak
magas asztaláról száműzte a mi husunkat. E tett biz-
tosítja népszerűségét sorainkban, mert ha mi magyar
barmok nem is élvezzük még az emancipatio áldását,
vigasztal a tudat, hogy legalább spanyol testvéreink
részesülnek némi kiméletben az ön dicső reformjai
következtében. Ön az egyetlen ember, aki fölfogta
hivatását. A nagy hal megeszi a kis halakat, az ölyv
a csirkét, a pók a legyet, tehát mintegy saját fajtáját;
csak az ember volt oly kába, hogy nem a saját hu-
sával élt, hanem kipusztította az egész állatvilágot.
Dicső elődei: a karaibok és egyéb embrivorok, sokkal
magasb kulturai színvonalon állottak, mint a jelen

nemzedék; emlékek ragyogó betűkkel van istállóink-
ban följegyezve s köztük olvasható az öné is, ki
visszaviszi nemzetét azon eredeti álláspontra, melyről
az elvakult emberiség sajnosan letért.

Ily körülmények közt felfoghatja, mily rémület-
tel értesültünk az ön ellen elkövetett merényletről s
minő aggodalommal töltött el a gondolat, hogy leg-
nagyobb jótevőnktől megfosztatánk. Az aggodalom, a
rémület elmúlt — ön meg van mentve. Fogadja leg-
őszintébb részvétünk kijelentését s legyen meggyőződve,
hogy ahol egyetlen marha bőg, az mind az ön párt-
hive és bőgése az ön dicsőítését foglalja magában.
Haladjon törhetetlenül tovább dicső találmányának
terjesztésén s emelje a kisipar színvonaláról a gyáripar
magaslatára.

Tisztelettel

A magyarországi barmok megbízásából:

Taglói Eweker Mmmácius,
id. elnök.

Borjádi Boczi Tarka,
e. i. jegyző.

Allokaihomoiopathimachia.

— Komédia két mulatságos, és egy harmadik még mulatságo-
sabb jelenetben. —

I. JELENET.

A szerkesztőségben.

(Kopogtatnak.)

Ujdondász (fenszóval): Szabad!

Dr. Kovács Jámor (belépve): Dicsértessék az
Ur Jézus Krisztus. Venae sector — akarám mondani
veni sancte spi. . .

Ujdondász: Szolgálhatok?

Dr. Kovács Jámor: Engedje meg igen tisztelt szerkesztő ur, hogy nagybecsű lapjában annak az istentagadó homöopathiának álprófétáit, arabaptistáit és antikrisztusait térítsem meg egy kis subcutan forró-olaj injectióval. Itt van nálam a spriczlim. (Mutat egy klistért.) Hiszen kérem, az a kőmives-csinálta homöopatha nem egyéb, mint a világtalanság vakolása, a tudatlanság által megrugott szabadelvűség, kusza tanok habarcsa, malter-tudomány, téglaszobrászat. A kőmivesség nagymestere egy szemtelen frater ignorantinus, zsidó prépost, a hitetlenek skandalailamája. Csak tetszett tán olvasni azt a mennydörgős ménkü beszédet, melyet ma az igazhívó m. t. akadémia kisebbik sekrestyéjében ezen elvetemült secta dissecta membrái ellen megeresztettem és melyet az önök igen tisztelt lapja, melynek, dicsekedés nélkül legyen mondva, én is régi előfizetője vagyok, közlött is. (Előszed egy csomó nyugtát és mutatja.)

Ujdondász (meghajtja magát.)

Dr. Kovács Jámor: Hiszen — hol is hagy-
tam el? . . .

Ujdondász: Az igen tisztelt lapunknál.

Dr. Kovács Jámor: Ugy igaz; az önök igen tisztelt lapja méltóztatott már közölni kegyes elismerésben részesülő Philippikámat in Catilinam. Bakodit vágván, szerencsésen amputáltam egy magát főnek képzelt malignum neoplasmát — egy gonosz képzelmenyt. Nagyon kérném az igen tisztelt szerkesztőséget, méltóztassék még egyszer kegyeskedni és egy kis felvilágosító nyilatkozatcskámát ez országos ügyben nagyra becsült hasábjaikba fölvenni. Ha egyébrt nem is, úgy azért, hogy hallgatóságom háborgó kedélyének vésses hullámzását ismét lecsillapitanunk sikerüljön.

Ujdondász: Tessék a szerkesztővel beszélni.
(Kinyitja a szentélybe nyíló ajtót.)

Dr. Kovács Jámor: Legyen meggyőződve legforróbb hálámról. Ha valamelyik lábát kell levágni, vagy az állcsontját kifürészelni, bizalommal tessék hozzám fordulni.

Ujdondász (meghajtja magát.)

II. JELENET.

Megint a szerkesztőségben.

(Kopogtatnak.)

Ujdondász: Szabad!

Dr. Bacodorus (belépve): Szabad? Bravo! Ez egy egész program! A szabadság a műveltség szent írása, a műveltség a szabadság alkoránja; a fölvilágosodás a függetlenség zendavesztája, a függetlenség a fölvilágosodás syllabusa, dogmája, ludmája. Parturiunt ultramontes, nascitur ridiculikathekizmus. Ez a tények baloghikája, az aránytalanság tihamértana. Dicsértessék Hahnemandello, jó napot kívánok! Guten Szontág!

Ujdondász. Moszkoviczeléseiből nem okosodom ki. Kihez van szerencsém?

Dr. Bacodorus: Nem tetszik engem ismerni? Én vagyok az az ember, a kit az egyetem rektor-czéh mestere nyilvánosan rágalmazott. Szegény ember! Hogyan sajnálom! Tetszik tudni, annak a tanárnak fogalma sincsen a tiszta hasonszenvről. Az ő definitiója szerint a hasonszenvi orvos = Doctor für Bauchkrankheiten. Tehát nem is sejti, kik vagyunk mi! Hogy is sejtené, mikor a vegyes homöopathiáról sincsen fogalma! De megtanítom én őt arra, mi a tudomány és mi az illem. Tetszik tudni, olyan cikket irtam ellene, hogy, meg vagyok győződve, nem teszi oda carlsbadi tüinek köre fölé, sem abjának lakába. Megadok neki minden tiszteletet, csak okos, mivel embernek nem nevezhetem. Szegény ember! De lesz abból hecz! Hogy tognak örülni Pulszkyéknál, hogy fognak pukkadozni Kovácséknál, a kik katolikus veuillioitásokban, ultramontalambertségekben keresnek szilárd alapot a családfő enucleált tekintélyének. Hát köllött ez nekik? Fődolog azonban az, hogy hallgatóimnak megnyugtassam, akik a legnagyobb izgatottságban vannak e támadás fölött. De, hogy el ne felejtsem — kérem, ezt a kis cikket csak felveszik becses lapjuk egyik szerény hasábjába? Én régi abbonense vagyok lapjuknak. (Kivesz egy csomó előfizetési nyugtát.)

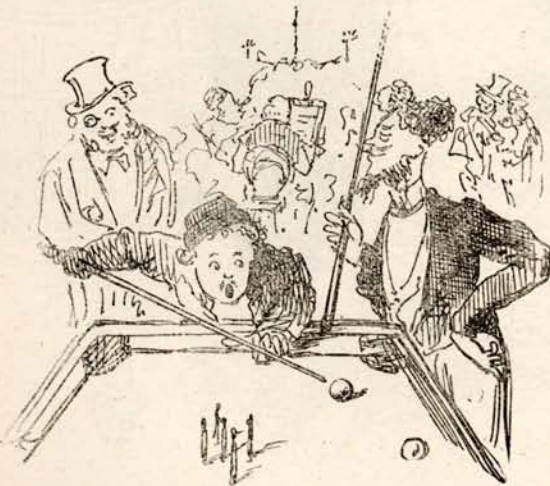
Ujdondász: (mehajtja magát.) Tessék besétálni. Itt van a szerkesztő ur.

Dr. Bacodorus: Ha netalán éhenveszett galamb árnyékán hizott, fonalóczatlan sódarsublimatumnak 10,000-ik dilutiójával kedveskedhetem, ami epe-, bél-, sziv-, máj-és tüdőlob ellen való arcanum: szolgálatjára állok mindig.

Ujdondász: (Mehajtja magát.)

III. JELENET.

A kávéházban.

A sebészets a homöopathia hallgatói izgalmanak hűségese rajza.

Németországból.

Berlin oct. 20. (*Eredeti távirat.*) Ma reggel fogták el Virchow tanárt. Az ok még nem tudatik. Altitólág nagyon compromittáló iratok találtattak nála.

*

Berlin oct. 21. (*Eredeti sürgöny.*) Virchow elfogatásának oka nem compromittáló iratok, hanem compromittáló nyilatkozat. Egy boltban bismarksárga nyakkendővel kínálta a boltos, de ő kijelenté, hogy csak feketét visel. Az eddig szabadelvű tanárnak e nyilvános átpártolása a papi párthoz rögtöni elfogatását tette szükségessé.

*

Berlin okt. (*E. s.*) Több katolikus képviselő el fog záratni, hogy esetleg compromittáló iratok találtassanak nálok.

*

Berlin oct. 23. (*E. s.*) Több kath. képviselő el fog záratni, mert nem találtattak nálok compromittáló iratok s e szerint alapos a gyanu, hogy elrejtették.

*

Berlin oct. 25. (*E. s.*) A mai magdeburgi vonaton egy gyanús egyén fogatott el, kinél physiognomiája után ítélve compromittáló iratok föltételeztettek. Az eszközölt hivatalos vizsgálat csakugyan constatálta, hogy az illető egyén a „Presse“ azon számát, melyben az Arnim-féle sürgönyök megjelentek, magával vitte. A rendőri közegek tévutra vezetése miatt, saját takart belé. Szoros őrizet alatt tovább szállították.

Apró hírek.

|| A „Hugonották“ előadása fényes volt. Benza Valentine udvarhölgyét hallgatván, csak azt az egyet fájlaltuk, hogy ez előkelő nő, ki az udvarhoz is bejárós, mégis nyilván nem érintkezik a hangadó körrökkel.

*

□ **Benedek Aladáron** is egy aradi apothoeozis tört ki, mely gazdag a költészet gyászos virágaiban. A legszebbek egyike e sor-pár:

Nem, nem, az idő méhe régen terhes,
S meg kell szülnie, mit benn hordozott.

Akik eddig azt állították, hogy e költőben csak fantázia van, e két sorban fel fogják ismerni az észet is, még pedig a szülészet.

*

● **Jókai Mór** vasárnapi vezércikkének tenora: Castelar levelet irt Beksics Gusztávnak, melyben kifejezi a magyarokhoz való hajlandóságát; a jövő évi termés — azt már bizonyosan tudja — igen pompás lesz; a honvédeink is jól tudnak exercirozni: eszerint nincs hatalmasabb ország Magyarországnál.

Német muzsika — magyar muzsika.

Magyar Miska. Ácsi német! Értem az édes pikula-szót, a hívó gitárpöngetést, a nyavalyás harmonikát, amelyvel egyszerre felém fordulsz. Azt húzzátok úgy-é, hogy legyünk brüderok a quótában. Már így inkább erre az én hazai bandámra hallgatok, ha kicsit szanaszét fújja-húzza is.

Az új adó-hajtás 3 fokozata.

— Ajánlva Ghyczy Kálmán pénzügyér urnak. —

1-ső fokozat: két fináncz addig forgatja-fújja madame Angot nótáját, míg a boldogtalan adótagadó megpuhul s kiszúrja a restanciát. Vagy ha ez nem fog rajta, alkalmaztatik a

2-ik fokozat: takaros fináncz kisasszonyok ugyanis addig hizelegnek a megrögzött hátralékosnak, míg ennek szíven olvad a jég és pugyilárisában szárnyat ölt a bankó. Ha pedig, minden várakozás ellenére, ez is meddő maradna: fogatba vétetik a

3-ik fokozat; ez már körülményesebb, de biztos hatásu. Államadósságunk ugyanis 180 millió; adózó van 8 millió. A ki adót nem fizet, az bezáratik. Már pedig egy napi fogság 5 ftba megy. Ha tehát most Ghyczy — joggal föltevén, hogy minden magyar adótagadó — bezáratja az adó-nemfizetőket: egy nap alatt nyer 40 milliót s így 5 nap mulva nemcsak a státus adósság lesz kifizetve, hanem még 20 millió fölösleget is fog felmutathatni. Hogy az ilyen egyszerű expediensre a tudós financier urak rá nem találnak!

THEATRALIA.

„A falu rosza“ a darabok java.
„Rosz-é a jó is, vagy jó már a rosz is?“

A „Hon“ Konkoly Thege Miklós se gélye nélkül fölfedez egy új csillagot. A „Fővárosi lapok“ hivatalosan kijelentik, hogy a „Hon“ távcsöve messzelátó. A csillag csakugyan csillag; de nem fog-é hulló lenni, csak ezután világlik ki. Még „üstököst“ fognak vele: már hogy „eszma-diát“.

Göthe és Schiller urak fölkérték szerkesztőségünket annak kinyilatkoztatására, hogy Strampfer csődjében semmi részök, mert a cégnek sem nyilvánosan, sem mint „stiller compagnon“-ok nem voltak részesei.

A német színházra már több ajánlat nyújtatott be. Legtöbb valószínűséggel a leitomisi színház igazgatója nyeri el, mert biztosításul képes volt 15 ft 20 krajczárt és két trikót letenni.

Főpásztori üzenet.

Tisztelt kartársak!

BAKACS, Pázmán Péter és többek megbízásából, akik jelenleg együtt ülésünk a tévektől legmentesebb mennyei zsinatában, írom e sorokat Hozzátok, utódainkhoz. Mint értesülve vagytok, amennyiben a történelem lapjait forgatjátok, mi, egykori birtokosai a magyar főpapság székeinek, életünkkel és vagyunkkal nem egy ízben segítettünk a hazán; végvárat tartottunk fenn, amennyiben vagyunk egy részét e célra is kaptuk, banderiumokat állítottunk ki s ha kellett, élükre állva, vérünkkel sem fukarkodtunk. Nevezetesen tisztelettel alólírott is e hazafias kötelességének teljesítésében pusztultam el. Töletek a haza most nem kíván életbevágó áldozatokat s ti békével mulhattok ki a legnagyobb kényelemben; amit azonban megkíván és joggal megkövetelhet, az, hogy legalább oly módon tanusítsátok a hon iránti kötelességeket, mely mellett egy hajatok szála sem görbül meg. Azért sajnós megbotrányozással olvastuk a ma érkezett „Menybéli Híradó“ számában, hogy ti a magyar kölcsönre egy fillért sem irtatok alá. Ezek hát a mi utódaink? kérdeztük könybe lábbadt szemmel s kerülve kerültük angol, francia kartársaink szellemeit, mert szégyeltünk előttük megjelenni. Mért adott nektek a haza annyi kincset, ha biztosítva és jövedelmező módon sem akartok rajta segíteni? Nem ajándékot, nem áldozatot kér töletek; azt kér csak, amit idegen, külföldi emberektől kérhet s ti mégsem gyámolítjátok, hanem megengeditek, hogy külföldiek tartsák fenn a hazát? Fogadjátok legbánbatosabb lenezésünk kifejezését, melylyel maradok

Tomory
egykori primás.

Fővárosi hírek.

Tegnap egy ur, családjával az alaguti göböljáráson ment át a Krisztinavárosba s egy épen arra haladó tinó-pensionatusra rakoncátlan aggodalma által úgy ráijesztett, hogy a szelid állatok a gyalogutra menekültek. A család éktelen ordítását még idejekorán meghallá a pensionatus nevelője, dr. Hajcsár, s a gondjára bízott csemetéket szerencsésen és minden baj nélkül vezetheté át a vasutig. A rendőrség mint mindig, úgy bizonyára most is el fogja mulasztani, a zavart okozó családot és kihágó fejét kérdőre vonni.

Azon rendőrt, ki ma a piacon egy elegáns urat egy kis tévedés miatt — lopott t. i. — elfogott, a közönség majdnem izekre tépte. A tolvajt, ki ártatlanságát leginkább azzal bizonyítja be, hogy elcsipette magát: diadallal vitte a lelkes publikum az akadémia elé, ott háromszoros éljenzéssel tisztelte meg tul-szemes rendőrségünk áldozatát és váciutnak bocsátá.

A közbiztonság állapota iszonyu! Tegnap a váciutczában déli 12 órakor agyonütöttek két embert. Mikor fogja a rendőrség hivatását megérteni?

A tolvajok elfoglalták a váci-utczai koronakávéházat és kiszorították eddigi vendégeit. Ez a csapat a váci-utczai sétálókat fogja fosztogatni, míg egy másik rész a vigadó előtti kioszkban szándékozik megtelepedni, hogy a corzó közönségét adóztassa meg. A terv valóban ügyes. És rendőrségünk mégsem mozog?

A városháztéren ma d. u. 3 órakor egy tolvajbanda elkobozta az arramenők óráit, tárczáit és egyéb ékszereit. S a rendőrség? Az persze nézte a jelenetet összefont karokkal.

Üdvözlő feliratok Kovács József egyet. rector urhoz.

I.

Nagyságos Rector ur!

Ön bátran robbantá föl a tudomány petrolőreit, sikerrel rebbenté szét a kuruzslás vijjogó baglyait. Meggyőződésének vasszögü talpával ráhagott a liberalizmus ördögének farkára, eruditiójának vonalzójával fölborította a homöopaczerék bábeli tornyát, tenyerének egy legyintésével szétmorzsolta homöopatikájukat s itéletének bistouriejával fölhasította a szabadelvűségű fekélyt, megcautherizálván az üreg falát éles itéletének lapisával.

Ön ezen inaugurális beszédjével elhomályosítá Stáhlyt és Balassát, Schuht pedig feledésbe dönté az ön „stiefelje.“

A modern haladás székhelyéről, Miskolczról került ezen elismerő szózatot, fogadja kegyesen.

A helybeli tudományosság nevében:

Alekazander Humboldt.

II.

Nasságos Rekrtram!

Heős vót a beszéd! Üsse őket, aki nímet, ánglius miatyánk javagyon a tudományuknak! De jól tette, hogy annak a szabadon járó kúmviveseknek lerántotta ábrázattyarúl a vakolatot! Még afféle napszámos parancsoljon itt az urnak? Az én közvéleményem nasságos rekrtram mellett van.

Mokány Berzi
honyi tudós.

III.

Josephe!

Te vagy a mi fiunk, akiben nekünk kedvünk telik! Az általunk földözendő fáklás menet fényeskedjék te néked.

Szentfélegyházi Trafficus.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— A Czirkusról. —

Püf neki!

Mi is az ember, ha nem lú?

Hány embert tudok, aki számár! De lovat nem láttam még, aki számár lett vóna.

Az emberből minden telik: van közte disznó, van közte kutya, van közte birka — de a lú a csak lú marad.

Mit én néztem a színházban, Romejó hogy nyavalyog a Julissal, míg végtire közbökö csördit a vén Petúr bán; vagy hogy a Lejár király hogy átkozza ki Oféliját, a

mér az Othello zsebkendőjétül lett náthás.

A csak asszonymak való; nekem lú kell.

No van is ott a szalonna-piaczon oan czirkus, hogy három farka pojéta legény két hétig se tudna bele diktálni akkora tudományt abba ja szárnyas állatba, jakit pegazinusnak hínak, mint a mekkora itt egy csikónak van a patájában.

Már hogy beléptem, oan jó istálló szag csapott meg. Ez a parfém csak! Hun a manézs? kérdém az egyik bilét fogdosó lovásztul. Aszongya hátulról kerüljek. Nekem hátul van elül, ha ott istálló van, mondok. Amint benyitok, ünnepélyes nyerítéssel fogadnak. Már hogy a paripák. Tudják ük, ki az ő becsüljük. Szent Bábolna, dicsőséges Kisbér, boldogságos Mezőhegyes! Mien állatok! Van-e nagy darab földön asszony, akit szivesebben megsimogatnék, mint a szép lovat? Valamenynyinek a keréjkaszlába odatettem a vizitkártyámat. Az előkelő lóuraságonknál tudom én mi az emberség.

A muzsikáló fullajtárok rázendítették a doboskürtös intrádát. Gyű no be! mondok s bejugrottam a szálába. Mennyi níp! Látszik, hogy lovagias, nemzet vagyunk. A lózsiba fölöttem négy kisasszony ült. Jófajta, szügyes, tomporos jószágok voltak. Bizony faintos fírer czüg telt volna belőlük. A fehér foguk közt édes bonbon-abrakot ropogtattak. Nyilván ettül a czukortul fényes a sörényük, mely a vállukról bőven folyt alá. A legvégiben fonatos volt és pántlikát fűztek bele; akar a Muczim nyaka, mikor lakodalomba megyek rajta. Rájok csavartam az óperngukkeromat, osztán intettem nekik a homlokossal, kacsintottam is, de nem vették észre. Nevelt gavallér létemre csak nem csettenhettek nekik?

Egyszerre nyílik a saráglya, a két szárnya széjjel csapódik s cigány-galupba vágat be a fűrészporos arenába egy jó simli; osztán megáll. Várja a mivész-nőt. Csak belebeg, amugy gyalogjába, egy kisasszony. Amoan bokor-ugrós szoknya volt rajta. Oztán pusztit röpitett szét a tenyerébül — egy hiján mind elkaptam — a kikrétázott talpát eleven kengyelbe, egy rájtknekt markába jakasztotta — onnan egy-kettő! . . . rajta termett azon a paszomántos fehér sabrákkal leborított tésztagyurón. Egy csattanás és alló mars, körül keheg a vén szürke a porondon, a kisasszony meg az ostorkával nagyokat puffantva a matrácra, hun a jobbik kezibe fogta ja bal lábaszárát, hun a balsóba a jobbikot és oan éleseket sikított, mintha külön-külön mindegyikünk újjától féltette volna az erényességét. Egy kicsit kifűtta magát, osztán ujból aprózta ja simli. A kisasszony elé most már abroncsokat tartottak jó magasra; de mikor átugrott rajtok, lekapták. Svindlér mesterség! Emberségbül csak összevertem a tenyereket. Megint pukkedlizett, szórta a pusztit; de bizony nekem nem köllött.

Bejugrott már most egy ritter azon puczéron, ahogy feredni szokott; csak az uszógyatyát felejtette magán. Mondja a szomszédom, hogy az nem csupas tag, hanem trikós. Kötött nadrág van rajta. No akkor ugyancsak ríhat a balha az alatt a szük nadrág alatt! Ez a nímet meg cigénykereket hányt a ló füle között, lágyékka! ragasztotta joda magát, meg leugrott (a mikor lebukott), meg fölbukott (a mikor fölugrott) osztán ütötte pofon a levegőt. A trombitába is majd bele-siketültem, a hosszú ustorral folyton csördítettek a táltosnak, hogy mán csak a fülemmel láttam a vágatást, a szemem meg káprádozott a sok hangtul, kiabálástul. Ne ordíj, nímet svihák! mondok; engem nem töszöl lúvá.

Oan jólesett mikor a pojáczák bekarikáztak. Ugy pofozkodtak, hogy csak ugy rengett bele a szála. Ez a humor! mondok s akkorákat kacagtam, hogy majd beledültem a szomszédasszonyka ölibe. De e csak intermezzo volt. Mikor belépkedtek azok a kisasszonylábu lovak, az Anarkáli, meg a Matador — már akkor ugy nekilelkedtem, hogy én kaptam ölibe a szomszédasszonykát. Elgegentette magát mint a vad lúd. Hát még mikor a 8 arabs csödör állított be s szép jóestét kívánt mindnyájunknak! . . Hiába! Csak a lúban van emberség!

Mikor kiömlöttünk a piacra, vagy öt szál vendég mászott ki ja nípszínházbul. Szígyelték magukat, az istenadták.

Nem is sajnáltam magamtul a vacsorát. De ja vadludtól sem ám! Mikor a kávéházba nyitottam, mind csak a „Mokány Berezi naptárát“ emlegette, milyen lösz. Biz a, hallja, uri munka lösz, mondtam volna neki, ha fontos beszédre félre nem intenek . . . Megérttem.

Ha' szölljék hát az a csöndes!

JÓKAI MÓRNAK.

— Az aradi gyászvers alkalmából. —

Illő, siratni vértanúkat,
Lágyítani a keserveket,
Hol a boszú viharja zúghat,
Enyhítő csak a lant lehet.
De ha boesánat jár büntésnek,
S nem kapja a bakó díját,
Ilyen galádul mért ölöd meg
Az ártatlan prozódia t?

VIDÉKI TROMBITA.

A T á t r a t ö v é b ü l.

Papsajt.

— Igaz történet. —

ELCSITULT a hadi lárma — végre valahára! — Az ellen porba — tiporva! — Ehol épüle szépen a légvár: — Rőcze, — luza lekvár — keszöcze. — S a derék papság — megelégtvén a jók tapsát — mond: hajréka! — nem elég a! — hogy szidjuk a tótot — s keressünk a ködmönre fótot. — Keljünk oda hátra — hol ágaskodik a hóserényes Tátra. — S utnak ered nyomban a bátra — (notabéne: — három dumántuli volt, a ki méne. —) Köszöntik őket — a gyönyörködőket — minden lépten nyomon — a természet milliom — csudái; — zengik is a költők dudái. — Hágják — már hát — a Kárpát — óriási lábát — lóbálván — (egy darabig állván — mint valami bálvány) — a papi kucsmát. — Majd a straczenói völgy kitáruul! — dorombot kapnak gitáruul — s ajkuk csorog a dal-ártul — aztán meg az it-ártul. — S köd hárul — szemökre — de nem örökre — csak az örömtül — szívök bölöndül! — Oszé, hol temetője a bának — a dobsinai jégbarlangba bának. — Méhében valóban — sok látni való van: — ni ez itt Kolna — meg az ott kápolna — ez még óh koma! — orgona — itten; — ilyet sohse hittem! — Hát még a vendégbarátság! — Nincs, hol szívesen ne lássák — még a polgármester — se restel — hajlongani testtel. — Van bőséges bevétel — potya ital-étel — zerge s pisztráng — nagy fátylós tüzláng; — s szól czitera — etczetera — ugyannyira. — hogy egyik hőszivü páter — így szólta magát el: — Oh koma, — mely édeni lakoma! — Ez a jók paradicsoma! — De hajh! — nagy a baj! — belőle mi haszon?! — Nem élvezhet ebből semit az asszony — aki ott-hon — üngre fótot fon — napszámba tótot von — s ákácza megett — kapczát kötöget — s engemet! — emleget! — Oh bárh! — vihelnék számára — valamit — már azt, amit! E sohajra — a gazdasszony meghajla; — jön — s rögtön — a bő bőrdöndbe — egy kerek ostyepkát dönt be — s ily szókat ereszt: — „Büszkén viggyed ezt — mer' e — a felföld czimere. — Vidd asszonyodnak egyszerű papocska! — Egy árva szócška — köszönő — nem jön elő — de köny — özön! — — —

Nos végre — haza tére — még az nap — a három pap. — Az ostyepka — vándorol Pestba — s gazdája — a Hungáriába — szálla. — Másnap hazaére — a nő örömére — de ön örömére: — mert amint — a pitarba kint — a bőrdönd belibe ére — miserére — talált a sajt — soha ily bajt! — hült helyére. — Forr a vére . . . Areza pir! — Hol papir? — s a pap ir — nekem haraggal: — „Tüstént nyargalj — a Hungariába — (hogy is valék oly kába!) —

Itt erős a parancsolat — ha mi ott marad — mit a vendégek — ott felejtének — eltenni jól. — Előteremtsed élvezhalva! — Megyek nyargalva — Ide a sajtott élvezhalva! — Néz a kapus — nézése lupus. — Szörnyen gyanus; — szólítja kellnerit — szintugy nyerit — azok — a gazok — minden igaz ok — nekül — mosolyanak szemtelenül. — A hajszá vége: — ostyepka már nem éle; — ha halva látni van kívánságban — im „itt“ van! — S szózat hallik — hol t. i. — fában a nagy lik. — Post tót discrimina rérum — lirum lárum lérum — dolores inferni — in alterni — me circumdederunt — jaj, gezére! — miserére!

Már most kutyafékom — magam se' tom — elküldjem-e — a sajtot prezentbe? F. A.

?

A sok ujság: jobb, bal, szélbal,
Mért ujjong ugy, mért vivatóz?
Még az is, ki alig él-hal,
Vezérczikkeket hasáboz.

Mért mosolyg börczén a Smüle?
Felszöktek tán akocziái?
Nem, — Ghyczynknek sikerüle
Uj adósságot csinálni!

Hahó!

Kiesít lekéstem a foka-postáról.

Az északi sark-vármegyét jártam meg, ki lehetne-e kerekíteni? De biz a horpadályos.

Meg a végett is iringáltam arra, mit könnyebb fogni: rozsmárt-é vagy előfizetöt?

Rozsmárt nem fogtam. De téged, magyarom, már csak megcsplek.

Inkább én esipjelek meg, mint a sarki fagy.

Borsszem Jankó.

A „BORSSZEM JANKÓ“ ára:

Félévre 4 frt. — negyedévre 2 frt.

Kiadóhivatal:

Budapest, bályányuteza 9.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, bályány-utca 9. sz.

HIRDETÉSEK.

☞ Csak 10 frtért o. é. ☞

teljes salon-készlet.

kapható,

A készletet következők képezik:]

2 elegáns csipke-függöny,	1 igen szép fali tükör,
1 hosszú elnyútnetlen futószőnyeg,	1 pontosan járó szép falióra,
1 szobor: „A kényszerített ima”,	2 díszföstmény keretben,
1 csillogó salon virágkosár,	2 japán virág-vása,
1 tarka Angora-takaro,	2 butor-burok.

Mindenen 14 említett kiállítási tárgyának ára csak 10 frt. o. é.
Ugyazeren csoport floomabb kivitelben 15, 20, 30 és 50 irijával kapható

**Amigo „közkiállítási bazár“-jában,
Bécs, Praterstrasse 9. sz.**

Levélbeli megbízások az érték előleges beküldése vagy posta-utánvét mellett végre hajthatnak.

Titkos betegségeket, tehetetlenséget,

bőrbajokat, gyógyít gyökeresen és biztonsággal, anélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában akadályoztatnék,

BESZENBEK A.,
gyak. orvos, sebész és szülész.

Naponként rendel:

☞ reggel 9—4-ig és este 7—8-ig. ☞

Pest, hatvani-utca 2-ik sz. (régí posta-épületben, 1-ső emelet, 2. lépcső.)

Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszol.

Legfőbb kitüntetésben

részesítik „Nemi élet titkai és veszélyei“ ezimű könyvet számos hirtlapok, p. a „Harang“, a „Méli“ — „M. Vidékek Lapja“, „Pesti Tudósítások“ — „A háziharánt“ — „A szahalejtű“ s a t. Dr. **Mártafi** „Néplajmók könyve“, valamint a „Besztercebányai Journal“ terjedelmes vesztérzékkekre méltatták e fontos művet, melyről a „Bécsi Hírnök“ így nyilatkozik: „Ehber orvostudomnak rövid időn kilencz kiadásban s több nyelven megjelent „Nemi élet“ ezimű műve nagyszerű sikert aratott. Még orvosok is folyva-módnak szerzőhöz“. Szerkezethő 1 frton következő ezim alatt: **Dr. Fibber B.**, Pesten, József-utczában 66. szám alatt.

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész- és szemész

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker **biztosítása** mellett mindennemű

TITKOS betegségeket.

különösen a

tehetetlenséget.

Rendel naponként:

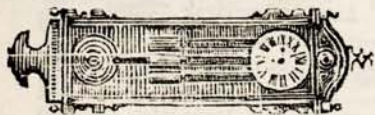
délelőtt 10 órától 1 ig, délután 3 órától 5-ig,
és estve 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó-és városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle házban, 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

☞ Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszerek megküldetnek. ☞

Különös figyelemre méltó!

Különös figyelemre méltó!

7 évi Antal

Órás, Budapestben, Deák Ferencz-utca 4. sz.
ajánlja jól szabályozott mindennemű ÓRÁINK nagy választékú

egy évi jótállással.

Minden előforduló kiviátások egész szorgalommal és gyorsan teljesíthetnek.
Vidéki megrendelések soldon eszközökhöz.
Nem tetsző órák egész készséggel kiserelhetnek.

Különös figyelemre méltó!

Különös figyelemre méltó!

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2-dik szám, a „magyar király” ozimti szállodával szemközt, ajánljuk a következő

SPORTSOK

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár